

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca

tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (21.3.2021 – 28.3.2021)

5. PÔSTNA NEDEĽA

Aj keď sa nemôžete zúčastniť na sv. omšiach osobne, spojte sa s nami aspoň duchovne, sledovaním vysielania sv. omše naživo z farského kostola v Lokci alebo sledovaním sv. omše cez médiá, či spoločnou modlitbou v rodine pri hromničnej sviečke.

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 22.3.2021	Pondelok po 5. pôstnej nedeli, féria	+ Ignác, Žofia, Katarína Kormaňák, deti a rodičia	BPZ pre rod. Graňákovú (Lokca)
UTOROK 23.3.2021	Utorok po 5. pôstnej nedeli, féria	18:00 - vysielaná + Jozef, Mária a Emília Kunocha	+ Ján a Irena (Lokca)
STREDA 24.3.2021	Streda po 5. pôstnej nedeli, féria	+ z rod. Jána Kormaňáka a Ignáca Bakaľu	+ Jozef a Anna Kunocha (Lokca)
ŠTVRTOK 25.3.2021	ZVESTOVANIE PÁNA slávnosť	18:00 - vysielaná + Jozef Kyška	+ Florián, Helena a deti
PIATOK 26.3.2021	Piatok po 5. pôstnej nedeli, féria	18:00 + KC - vysielaná + Jozef a Anna Kunocha	+ Jozef, Žofia, Katarína, Ján Socha a deti
SOBOTA 27.3.2021	Sobota po 5. pôstnej nedeli, féria	+ Alexander a Božena Graňák	+ Rastislav a Emil Papán (Lokca)
NEDEĽA 28.3.2021	KVETNÁ NEDEĽA NEDEĽA UTRPENIA PÁNA	9:00 - vysielaná za ľud farnosti 13:00 KC - vysielaná	BPZ pre rod. Kunochovej (Lokca)

- Verejné bohoslužby sa nekonajú do odvolania.** Pripomíname, že **platí dišpenz od účasti na svätých omšiach v nedele a prikázané sviatky.**
- Z farského kostola vysielame cez internet sv. omše. **Link** na prenos je v úvode **webstránky farnosti.**
- Krsty, sobáše a pohreby** je možné sláviť s maximálnym počtom **6 účastníkov** v interiéri aj exteriéri.
- V nebezpečenstve smrti je možné** individuálne **vyslúžiť sviatosti** zomierajúcemu.
- Ak potrebujete niečo vybaviť na farskom úrade, najprv sa prosím skontaktujte telefonicky na č. **043/559 12 26.**
- Križová cesta** bude **vysielaná.** Dnes o 13:00 hod a v piatok po skončení sv. omše.
- Od dnešnej nedele až do Veľkého piatku sú zahalené križe. Povzbudzujeme vás, aby ste si zahalili križe aj doma.
- Dnes 21.3.** je zbierka na pomoc prenasledovaným kresťanom a utečencom. Preto **dnes po skončení vysielanej križovej cesty** budete môcť v oboch kostoloch vhodiť svoj milodar **do pripravenej krabičky s označením PRENASLEDOVANÝ** alebo poslať na účet Slovenskej katolíckej charity: **IBAN SK93 1100 0000 0029 4546 3097.** Výnos zo zbierky bude použitý na pomoc našim bratom a sestrám v núdzi, ktorí žijú v krajinách Blízkeho Východu. Projekty realizuje Slovenská katolícka charita spolu so svojimi lokálnymi partnermi.
- Na budúcu nedeľu 28.3.** sa budú **požehnávať bahniatka** počas sv. omše doobeda. Po obede po križovej ceste budú otvorené obidva kostoly, kde si bude môcť zobrať požehnané bahniatka.
- V noci **zo soboty 27.3. na nedeľu 28.3. sa mení čas.** O 2. hodine si posunieme hodinky **o hodinu dopredu** na 3. hod. (Budeme spať o hodinu kratšie.)
- Počas pôstu vytrvajte v čítaní Sv. písma **1. knihy Samuelovej** a v uskutočňovaní **Pôstneho kalendára.**

12. **Deti** si môžu postupne z webstránky farnosti sťahovať a následne **vymaľovať** jednotlivé **zastavenia krížovej cesty**. Už vymaľované zastavenia nám môžete poslať na farský mail. My budeme vaše dielka postupne zverejňovať už počas krížových ciest.
13. **Pre deti** dávame tiež do pozornosti nedeľné bulletiny, ktoré sú zverejnené na webstránke farnosti. Vypracované bulletiny môžete poslať na farský mail a pripíšte meno a adresu dieťaťa.
14. Chceme **podakovať** všetkým, ktorí prispeli a prispievajú na potreby kostola aj počas pandémie. PBZ.

OHLÁŠKY PRED PRIJATÍM SVIATOSTI MANŽELSTVA

- **Richard Romaňák**, syn Ľubomíra a Jany rod. Janšovej, bývajúcí v Lokci
a **Žaneta Fuckuláková**, dcéra Františka a Márie rod. Brnkaľákovcej, bývajúca v Babíne (1x).

OPTIKA KRISTOVHO KRÍŽA

Zvyk, ktorý máme na Slovensku, zahaľovať v našich kostoloch kríže na 5. pôstnu nedeľu, je symbolickým pripomenutím, aby sme nikdy nestratili z nášho duchovného života pohľad na ukrižovaného Krista. Evanjeliový úryvok Piatej pôstnej nedele (Jn 12,20-33) ponúka stretnutie Ježiša v Jeruzaleme s Grékmi, ktorí ho túžia vidieť. V túžbe vidieť Krista sa odráža aj symbolické prepojenie so zvykom zahaľovať v túto nedeľu v našich kostoloch kríže.

Túžba vidieť Mesiáša

Evanjelista Ján uvádza Grékov, ktorí sa prišli do Jeruzalema „kľaňať Bohu“. Boli to Židia, ktorí žili v diaspore, čiže mimo prostredie Svätej zeme, prijali helénsku kultúru a jazyk, ale z náboženského hľadiska zachovávali židovské náboženstvo. Prichádzali na veľké sviatky do jeruzalemského chrámu.

V niektorých veciach sa však už prispôbili prostrediu, v ktorom žili. V synagóge namiesto hebrejčiny používali gréčtinu a neboli tak striktní v dodržiavaní predpisov ohľadom zakázaných pokrmov, zachovávaní soboty a zobrazovania pohanských symbolov.

Mohli byť medzi nimi aj tzv. prozelyti a bohoboční. Prozelyti boli pôvodne pohania, ktorí prestúpili na židovskú vieru so všetkými záväzkami. Bohoboční boli pohania, ktorí síce neprijali úplne židovstvo, ale vyznávali niektoré jeho princípy, napr. vieru v jedného Boha, prikázania Desatora, modlitby.

Neprekvapuje nás, že Gréci oslovili Filipa. Evanjelista Ján uvádza, že spolu s Petrom a Andrejom pochádzal z galilejskej dedinky Betsaida. Galilea bola regiónom, ktoré malo v očiach Židov povest' „pohanského“ kraja, keďže tam žili aj grécky hovoriaci obyvatelia (mesto Seforis a mestá Dekapolisu).

Mená Filip (po grécky Filipos) a Andrej (po grécky Andreas) nemajú židovský ale grécky pôvod, teda obaja mohli rozprávať aj po grécky. To bol pravdepodobne aj dôvod, pre ktorý sa Gréci obrátili práve na Filipa s prosbou o sprostredkovanie stretnutia s Ježišom.

Už tento úvod ponúka dva dôležité podnety. Máme v sebe túžbu „vidieť“, to znamená veriť v Ježiša, prijať ho do svojho života? Druhým podnetom je dôležitosť sprostredkovania. Nemáme byť pre druhých prekážkou na ich ceste viery, ale naše poslanie je privádzať druhých ku Kristovi.

Nestratiť pohľad na kríž

Na žiadosť gréckych pútnikov Ježiš odpovedá tajomným výrokom o zrne, ktoré musí odumrieť, lebo len tak prinesie úrodu a pokračuje výzvou k nasledovaniu. Je to narážka na jeho smrť. Ježiš teda ponúka nový spôsob, ktorým je potrebné ho „vidieť“. Keď bude vyvýšený na kríž, uvidia ho všetci.

Čas jeruzalemského chrámu so svojím kultom určeným výlučne pre židovský národ, sa končí. Ježiš Kristus je novým chrámom ľudstva, skrze ktorý sa všetci budú kľaňať Bohu. Emeritný pápež Benedikt XVI. vysvetľuje tento Ježišov výrok: „Vďaka krížu národy spoznajú jedného Boha; v Synovi spoznajú Otca a jediného Boha, ktorý sa zjavil v trňovom kre“ (Ježiš Nazaretský, 2. diel, s. 28).

Zvyk, ktorý máme na Slovensku, zahaľovať v našich kostoloch kríže na 5. pôstnu nedeľu, je symbolickým pripomenutím, aby sme nikdy nestratili z nášho duchovného života pohľad na ukrižovaného Krista. „Veď práve pre túto hodinu som prišiel. Otče, osláv svoje meno!“

Hodina oslávenia

Biblisti rozdeľujú štruktúru Jánovho evanjelia na dve hlavné časti. Prvou je tzv. Kniha znamení, ktorá obsahuje sedem Ježišových zázrakov, ktoré evanjelista označuje výrazom znamenia. Prvým je premenenie vody na víno na svadbe v Káne v 2. kapitole so známym Ježišovým výrokom: „Ešte neprišla moja hodina.“

Druhá časť začína v 12. kapitole, kam patrí aj náš úryvok. Zvykne sa nazývať Kniha hodiny. Teraz zaznieva zvolanie „nadišla hodina“ a jej naplnenie je spojené s vyzdvihnutím Ježiša od zeme na kríž. Výraz je odkazom na starozákonný príbeh o Mojžišovi, ktorý na púšti vyzdvihol medeného hada. Kto sa naň pozrel (opäť máme dôležitosť slova vidieť, pozeráť), bol uzdravený (porov. Nm 21,4-9 a Jn 3,14).

Hlas z neba plní úlohu potvrdenia toho, čo sa už stalo a ešte stane s Ježišom. Ježišova smrť nebude „náhodnou súhrou okolností“, ale Otcov plán záchranu ľudstva.

Na kríži sa uskutočňuje hodina, pre ktorú prišiel Boží Syn a v ktorej sa Otcovi a Synovi dostáva najväčšej slávy a pre ľudstvo je to hodina uzdravenia a spásy.

autor: František Trstenský

zdroj: postoj.sk

ĎAKUJME, ŽE NÁM BOLO UMOŽNENÉ NARODIŤ SA

Evanjeliový úryvok na slávnosť Zvestovania Pána (Lk 1, 26 - 38) podáva príbeh ľudského zrodu Božieho Syna. Štruktúra liturgického roka a usporiadanie jednotlivých období a dní má svoju logiku. Slávnosť Zvestovania Pána sa slávi 9 mesiacov pred slávnosťou Narodenia Pána, lebo to je doba, ktorá za bežných okolností trvá od počatia po narodenia dieťaťa. Z toho dôvodu sa v dnešný deň na Slovensku slávi aj Deň počatého dieťaťa.

Boh, ktorý koná

Celý príbeh je orámcovaný zmienkou o anjelovi, ktorý prichádza k Márii (Lk 1, 26) a odchádza od nej (Lk 1, 38). Anjel je nositeľom posolstva Boha, čím sa napĺňa známe starozákonné proroctvo v Knihe proroka Izaiáša: „Ako z neba padá dážď a sneh a nevracia sa späť, lež napojí zem a zúrodní ju, aby z nej klíčilo, aby obdarovala rozsievачa semenom a dala chlieb hladnému, tak bude so slovom, ktoré vychádza z mojich úst: nevráti sa ku mne naprázdno, ale vykoná všetko, čo chcem, a vydarí sa jeho poslanie.“ (Iz 55, 10 - 11) Božie slovo sa nevracia naprázdno, ale vstupuje do života Panny Márie a vykoná dielo toho, ktorý ho poslal. Umožní to Máriino slobodné prijatie Božej ponuky. Je to krásny príklad pre nás, aby sme po prečítaní Svätého písma umožnili, aby od nás neodchádzalo naprázdno.

Človek, ktorý odpovedá

Evanjeliový úryvok je popretkávaný tromi reakciami Márie, ktoré odrážajú postupné prijatie Božieho plánu.

Prvou je reakcia na anjelov pozdrav: „Ona sa nad jeho slovami zarazila a rozmýšľala, čo znamená takýto pozdrav.“ (Lk 1, 29) Druhou je jej žiadosť o vysvetlenie: „Ako sa to stane, keď ja muža nepoznám?“ (Lk 1, 34). Napokon treťou reakciou je jej súhlas: „Hľa, služobnica Pána, nech sami stane podľa tvojho slova.“ (Lk 1, 36) Jej tretia odpoveď predstavuje vyvrcholenie celého úryvku. Mária samu seba nazýva „Pánova služobnica“, čím sa dáva do služby Božieho plánu. Je to jej slobodná odpoveď na Božie konanie. V druhej časti svojej odpovede Mária nedáva len nejaký trpný súhlas, ale aktívne žiada o toto Božie konanie a deklaruje svoju spoluprácu: „Nech sa mi stane podľa tvojho slova.“ (Lk 1, 38) Je to nádherný vzor, ktorý máme v osobe Márie, ženy viery. Viera totiž je len odpoveďou, „nebudem sa vzpierať, nebudem brániť“, ale záväzkom nášho aktívneho a ochotného zapojenia sa do Božieho diela spásy.

Nový titul

Mária dostáva nový titul, ktorý vojde do dejín mariánskej úcty: „Milostiplná“ (Lk 1, 28). Anjel hneď podáva vysvetlenie tohto oslovenia: „Našla si milosť u Boha.“ (Lk 1, 30) Pápež František tieto slová vysvetľuje takto: „Čo znamená plná milosti? Že Mária je plná prítomnosti Boha. Ak ju celú zaujal Boh, nie je v nej miesto pre hriech. Je to zvláštne, pretože celý svet, žiaľ, je nakazený zlom. Ktokoľvek z nás sa pozrie do svojho vnútra, vidí tam temné stránky. Aj najväčší svätí boli hriešnici a všetky skutočnosti, aj tie najkrajšie, sú načaté hriechom – všetky, okrem Márie.“

Ona je jediná „vždy zelená oáza“ ľudstva, jediná nenakazená, stvorená ako nepoškvrnená, aby svojím „áno“ plne prijala Boha, ktorý prichádza na svet a začína nové dejiny.“

Úloha pre nás

Zvestovanie Ježišovho narodenia je vložené do bežného svetského prostredia. Uskutočňuje sa v Nazarete v skromnom dome chudobnej mladej ženy. V dnešný deň sa duchovne spojme s Máriou. Premeňme naše príbytky na dom Pánovho zvestovania. Prečítajme si evanjeliový úryvok a pomodlime sa jeden desiatok radostného ruženca „ktorého si Panna z Ducha Svätého počala“ (alebo aj celý radostný ruženec). Ďakujeme za to, že nám bolo umožnené narodiť sa. Už to nie je samozrejmá, ba v niektorých krajinách to už prestalo byť právom.

Ďakujeme našim otcom a mamám, že počúvali hlas svedomia, hlas viery a nepodľahli propagande okolia. Buďme hlasom tých, ktorých hlas nepočuť. Americký prezident Ronald Reagan raz vyslovil pamätnú vetu: „Všimol som si, že každý, kto podporuje potraty, sa už narodil.“ Preto dnes zvlášť pamätajme na nenarodené deti, ich matky a otcov, ich rodiny, a prosíme pre nich i pre seba o Božie milosrdenstvo.

autor: František Trstenský

zdroj: postoj.sk

V PIATOK ZAČAL OSOBITNÝ ROK RODINY „AMORIS LAETITIA“

V piatok, 19. marca 2021 na slávnosť sv. Jozefa, začal Osobitný rok rodiny „Amoris laetitia“. Vyhlásil ho v Nedeľu Svätej rodiny 27. decembra 2020 Svätý Otec František. Osobitný rok sa koná pri príležitosti 5. výročia vydania posynodálnej apoštolskej exhortácie o láske v rodine Amoris laetitia - Radosť lásky.

Rok reflexie nad Amoris laetitia vyvrcholí v júni 2022, keď sa bude v Ríme konať 10. svetové stretnutie rodín. Pápež František sa vyjadril týmito slovami:

„Budeme mať rok uvažovania nad Amoris laetitia, ktorý bude príležitosťou prehľbiť sa v obsahu tohoto dokumentu [19. marec 2021 – jún 2022]. Tieto úvahy budú k dispozícii cirkevným spoločenstvám a rodinám, aby ich sprevádzali na ich ceste. Už teraz pozývam všetkých, aby sa zapojili do iniciatív, ktoré sa budú organizovať v priebehu spomenutého roka a bude ich koordinovať Dikastérium pre laikov, rodinu a život. Zverujeme Svätej rodine z Nazareta, zvlášť svätému Jozefovi, vnímavému manželovi a otcovi, túto cestu spoločne s rodinami celého sveta. Panna Mária nech vyprosí pre rodiny na celom svete, aby ich stále viac priťahoval evanjeliový vzor Svätej rodiny, a stávali sa tak kvasom novej ľudskosti a konkrétnej a univerzálnej solidárnosti.“

zdroj: tkkbs.sk

ZAHAĽOVANIE KRÍŽOV

V dnešnú “smrtnú”, “čiernu” nedeľu, ale oficiálne 5. pôstnu nedeľu je zvykom v našich kostoloch zahaľovať kríž. A nielen v kostoloch. Robí sa to aj v domácnostiach, aj v záhradách domov, kde takýto kríž majú. Na všetky kríže s umučeným telom nášho Pána Ježiša Krista sa dáva čierne alebo fialové plátno, aby sa práve toto telo Pána Ježiša prikrylo. Myslím, že tento zvyk poznáme a berieme ho už automaticky. Ale poznáme jeho význam? Prečo sa tak robí a čo to symbolizuje?

Starobylý zvyk zahaľovať kríže a obrazy pochádza asi spred 9. stor. Liturgista Polykarp Radó uvádza vo svojej knihe “Enchiridion liturgicum” tri pravdepodobné dôvody vzniku zahaľovania kríža: **prvým** je, že v tejto dobe sa sústreďí pozornosť na utrpenie a nie na smrť Pána a že zahalením kríža sa vyzdvihne jeho dôležitosť a tak sa pritiahne pozornosť na kríž, ktorý je vyvrcholením umučenia. **Druhým** dôvodom môže byť história umenia, že v románskom slohu sa na kríži predstavoval Kristus ako Kráľ večnej slávy a v čase umučenia sa takýto obraz nezhodoval s pohľadom na trpiaceho Pánovho služobníka. Ježiš ako kráľ večnej slávy bol odetý v kráľovskom rúchu s kráľovskou korunou na hlave ako víťaz. Asi si to dnes nevieme ani predstaviť. **Tretím** dôvodom môže byť súvislosť s niekdajšími „pôstnymi plátnami“, ktorými sa zakrýval oltár, lebo penitenti (kajúcnici) sa považovali za nehodných aby hľadeli na slávenie omše. Toto veľké „pôstne plátno“ sa nazýva „velum famis“ a zakrýval sa ním celý oltár. Až neskôr sa zakrýval iba kríž a obrazy a sochy svätých.

Vstupujeme do vrcholných týždňov pôstneho obdobia a nech aj upriamenie nášho pohľadu na zahalený kríž a skrz neho vyzdvihnutie významu utrpenia ako takého je pre nás motiváciou čo najlepšieho zvládnutia finišu prípravy pred Veľkou nocou a napĺňania myšlienky, ktorá to veľmi dobre vystihuje: “per aspera ad astra” = “trním k hviezdám”. Bez utrpenia sa na tomto svete nič naozaj hodnotné dosiahnuť nedá.

autor: Marek Kunder

zdroj: www.rkcemerne.sk